

מסורת הש"ס

(א) תוספת כחובות ס"ח.
(ב) לקמן (קמ"ג) (ג) (ע"י)
תוס' כ"ח קד. ד"ה ה"י
גרסין. (ד) כחובות מט"ג.
(ה) (ל"ל ברבי"ב) (ו) כחובות
כ"ח. (ז) כמ"ל: אח"י לקד.
(ח) (ע"י) תוס' כ"ח קמ"ג ל"ג:
ד"ה דערשט.

גליון הש"ס

נמסר לפרטני רבני לזית
ואבלה. פין כ"מ דף קד
פ"ב מד"ה ב"ב :

הגהות הב"ח

(ב) רש"ם ד"ה ואין טעות
הכנות פל"ל ומיסת מן נמחק:

מוסף רש"י

בשאת הדת אלמנחו נזונה
מנכסיו, אע"פ דאחור רבנן
נעל ננכסו אשמו לוקח הוי
הקדמה לן דין מוציאין לתמן
הדיקא תנכסין תשועבדנים,
ההא שריהו רבנן מירש המוס
פסקיה דהלמנה, והכי תפירש
כרס נישלן (כתובות סח:).

רבינו גרשום

[illegible]

היה זהו המצב של ישראל ביום
הוא נקרא "מלחמת העצמאות".
במהלך המלחמה היו ישראלים
היו ישראלים רבים שמתו.
היה זהו המצב של ישראל ביום
הוא נקרא "מלחמת העצמאות".
במהלך המלחמה היו ישראלים
היו ישראלים רבים שמתו.

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

קלמ.

עין משפט
נר מצוה

קצו א מ"י פ"ב מהל'
זכיה ומחנה הל' יג
מג עשין פנ טוט"ע ח"מ
ס"ר רנו סעף ב:
קצו ב מ"י פ"ט מהל'
נהלות הל' יב (ופ"ט)
ההל' חשיטת הל' כה) סמג
עשין לו טוט"ע ח"מ ס"ר
רמז פנים א:

[illegible]

י ב מ י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט
 כ כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט
 ל ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט
 מ מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט
 נ נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט
 ס ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט
 ע ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט
 פ פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט
 צ צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט
 ק ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט
 ר ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט
 ש ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט
 ת ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט

יְבִינוּ גִרְשֻׁם (המשך)

[illegible][illegible]

הוא לא ביקר את דין הא
טור כתובתה שנחתיים לה
ומשתבח דקדמה שעבוד
האשה והבנות מוכנים
אז ש"מ יורש הדין ומשום
דמונות. אפי"ה דקדס אינה
משום דמכירתו רחמנא

ש בנכסים מחוברים לקרקעות שמין
בסיו מהיום ולאחר מיתה לבנו והלך
של קרקע ואם יש בנכסים פירות
יכ שמיין אותן לזוקה ונותן דמיהן

והתניא שמין. גרסינן דזרייתא
היא צמוקפתא דכתובות
כמו שפירש ר"ש:

מִתְנִי' בשרבא. ככל הספרים
המבוא שרבה בריש וענין גרם שרבה
דלית והוא לשון שקט כמו ומשקוט
האלרן ומתרגמין ושיבה ארעא
(שופטים) כלומר אדם בטל ושקט
שבה ומתרגמין נחשדן (בראשית כה)
סיפיה נח ושקט ונחבול (צ"ק דף
צג: ושם) מניין ואזל קילקל בישה
(גבי מוי דשרבא):

והיורש

ז' שומעין להן זה חומר בבנות
 על הבנות: **גמ'** אמר רבא
 עבד עבד והא אגן תנן אין
 שרבא פשיטא מהו דלמיא
 קמנים: מאי קאמר אמר רב
 יהון ישאו קמנים לאחר מיתת
 קמנים לאחר מיתת אביהן
 עין להן אלא מה שנתן להן
 ליה אביו בר גניבא לרבא
 בעל לוקח הוי או יורש הוי
 קוחות או דלמא יורש הוי
 ג' נשאו גדולות ישאו קמנות
 ועל לא נשאו גדולות לבעל
 נשאו גדולות לבעל ישאו
 קלא א"ל רב פפא לרבא
 הניח אלמנה וכת אלמנתו
 וכסיו מתה הבת אמר רב
 היה מעשה וואמרו אלמנתו
 הכי אלמנתו נזונת מנכסיו
 אמר אביי אי לאו דשלח
 שאין חזרין ביובל הבכורה
 ודורש

הכנות. הקטנות מן הגדולות בדמיון יבוא הגנה ליחסי כי מיכסי מלבושים ל' כ"ו: **בשרבא.** אדם בטל שזין להם הברד מני אס אמרו קטנים דמשמע על פני צנכסי אשמו בין צביהי בין לאחר י' **ש' קטום מבטל.** חלקם המגויס. שנטלה הגדולה: ומקשינן והסני ר' חלק הקטנות ושמע מינה מדמניאין מיהוה בטער היא הלא פרגסא ר' אפי' מיד הקאות דגרסינן בפי' מן מן יורשינן ועלום אימנן ק' לוקח י' חייא יורש הוי: לאו היינו דשלה ה' ואלת תהא יתבא צבימי ומיתווא ר' מהה דכח. וירשה בעל: אמר רב גומה ר' שרמי יורשינן ליתר לה זוס הכי קמי' נישאת הבה אלמנא ח' אלא אי אמרס לוקח הוי אחאי מקון העולם: והא טנן. בבכורות: ויהי דרמנא לתת לו פי שנים (דברים כא):

היו, כנסי אשתו משום הכי נזונה האלמנה דקדשה ונשה לבעל משום דאין יורש אלא לאחר מיתת אשה דה לוקה הוי אמאי נזונה והא קיילין אין מעציאין לו שועבדים הם לבעל משעה שהנסיחו לו אשתו. אלא נזונתהו מן הבעל שהוא כלוקה ואיכא למימר דיהי רמיא אלן שאין תורין קיובל. דלא חשיב כזבני דיהי

והא תניא ^אשמיך את המחוברין ללוקח אמר
עולא לא קשיא ^בכאן כבנו כאן באחר
^גהואיל ודעתו של אדם קרובה אצל בנו:
מתני' ^דהיה בנים גדולים וקטנים אין
הגדולים מתפרנסין על ידי הקטנים ולא
הקטנים נוזנין על הגדולים אלא חולקין
בשווה נשאו הגדולים ישאו הקטנים ואם
אמרו קטנים הרי אנו נושאים בדרך שנשאתם
אתם ^האין שומעין להם אלא מה שנתן להם
אביהם נתן ^והיה בנות גדולות וקטנות אין
הגדולות מתפרנסות על ידי הקטנות ולא
הקטנות נוזנות על הגדולות אלא חולקות
בשווה נשאו גדולות ישאו קטנות ואם אמרו

קטנות הרי אנו נושאות כדרך שנשאתם אתם
מכבדים שהבנות נזונות על הבנים ואין נזונות
יהא גדול אחי דלכש ואיכסי מביתא מאי
הגדולים מתפרנסין על הקטנים מתני' יבשר
ניחא להו דלא נינוול קמ"ל: נשאו גדולים יש
יהודה ר' קאמר נשאו גדולים לאחד מיתא
אביהו אבל נשאו גדולים בחיי אביהו ואמרו
הרי אנו נושאין כדרך שנשאתם אתם אין ש
אביהו נתן: הניח בנות גדולות וקטנות: של
ילמדנו רבינו ללוותה ואכלה ועמדה ונשאו
לוקח הוי ומלוה על פה אינו גובה מן
ומלוה על פה גובה מן הוורשין אמר ליה ת
מאי לאו נשאו גדולות לבעל ישאו קטנות
ישאו קטנות לבעל איני והא תני ר' חיי
קטנות מבעל דלמא שאני פרנסה דאית ל
לאו היינו דשלח רבין באגרתיה ימי שמת
נזונת מנכסיו נשאת הבת אלמנתו נזונת
יהודה כן אחרתו של ר' יוסי (בב) חגיגה ע
נזונת מנכסיו אי אמרת בשלמא יורש הוי מ
אלא אי אמרת לוקח הוי אמאי נזונת מנכ
רבין אנן לא ידיעין והא יתנן לאלו הן

יִשְׂרָאֵל מִיֵּינִי אֵינִי מִתְּחֵן מִנְכֵּסִי כו' (כסדרות נב): [וְאִין נוֹגֵסִים (א)]
הַ דִּמְיוֹן בֵּן נִטְקָן: **גַּמ'** דְּגוֹל אִחִי. שְׂטֵטָא וְיוֹתֵן בִּנְכָסִים
דִּי **עַבְד**. וְלֹא יֵעָלֶה כִּגְדוֹ וְיִמְרֵה לִתְחַלְהֵל אֵין לְבֹזֵז בְּמִתּוֹן אִחִי
עֲלֵתָא קִשְׁי רִישָׁא לְסִיפָא דְקִשְׁיָא נְשָׂא דְגוֹלִים יִשְׂאֵל קִטְנִי
לֵב נִסְקִי לְעֵלְמֵל בְּדָרְךְ נְשָׂאֵל: **בַּעַל לֹקֵחַ הוּא**. מִי שְׂוִיבֹה
עַל לֵב דְּרִינִי הַחֲלוּקִין בֵּן מִקַּח לִירוּשָׁה כִּי קִלְקַן שְׂמֵתָא
מִן אֲבִיבִין הַמוֹנֵה וְעוֹמֵד עֲדִין בְּחִסּוּסָא דְּבֵית כִּגְד אֹתוֹ
וְג. אֲלֵמָּה מִיד הַבַּעַל מוֹלִיאִים מְכַלֵּל שֶׁהֵכִיסָה לוֹ כֹּל הַמִּתּוֹן וְלֹ
עַל פֶּה הוּא וְלֹא טָרִיף מִמַּשְׁעָבְדִי. מוֹרִישֵׁי לְעוֹלָם לֹקֵחַ הוּא
קִלְקַל וְכֹלְמוֹהֵ שְׂטֵר דְּמֵיִל הֵלְכְךָ טְרַפָּא מִמַּשְׁעָבְדִי וְמוֹרִישֵׁי
לִי מוֹלִיאִין אִשִּׁי מִיד הַקְּלוּמוֹת לְפָרְסֵיהֶם וְאִין מוֹלִיאִין לְמוֹתוֹת וְלִי
בֵּינָן מִנְעַל: **אֲמַר לִיה רַב סַפָּא לְרַבָּא**. דְּבַעֵי לְמַפְשֵׁט מִי
דִּירוּשָׁה הוּא: **אֲלֵמָּנוּס וּנְוֹנֵס**. בְּתַנְחַל כְּחוּבָתָה שְׂכָר כְּחַבְדֵּי
יִשְׂרָאֵל **הֵכֵת**. וְהֵכֵיסָה הֵכֵסִים לְעוֹלָם אֲלֵמָּנוּס מוֹתָה מִנְכֵּס
לִי **נוֹנֵס**. לְעוֹלָם הֵיא מוֹתָה עַל שֶׁתִּנְשָׂא אֹז שֶׁתִּנְשָׂא
אֲמַרְסֵי בַשְּׁלֵמָא. בַּעַל בִּנְכָסִי אֲשֶׁמו אֲפִילוֹ בְּחֵיבָה יוֹרֵשׁ הוּא
וְיוֹתֵן לֹא טְרַפָּא מִמַּשְׁעָבְדִי דְּהֵינִי לְקוֹחוֹת מִיורֶשֶׁתִּי מִיֵּהָ
אֵין מוֹלִיאִין לְמִתּוֹן הָאֵשׁ וְהַנּוֹת מִנְכָּסִים מִשְׁעָבְדִים מִי
ד: **הַכְּבוֹרָה**. חֶלֶק כְּבוֹרָת הַכְּבוֹר כְּדַמְשָׁרָה הֵסֵם (כסדרות נב): מִתְחַלְהֵל

ימים: אם אמרו קטנים כר: מאי קאמר.
 ר' יוסי אקרי' אמר: אם אמרו קטנים
 א"ר יהודה ח"ה נשאו גורלים. אמר
 ר' יוחנן: מן אמר הקטנים לאחז'!
 וביקשן שמוע' על אלה מחלקין
 נהנו. אמר ר' דמשי' ומתריז' גבי
 וקטני והבנים: שאלו על התחתים:

יחזק' וקמל' דל: נשאר גדולים מן הבכסים לצורך לישא נשים וישאר קטנים מן הכלומר חמרי חרית, וישא קמי' נשאר גדולים וישא קטנים ממשעס קטנים מן נישאין גדול שאתם נשאתם אי' שומעין להם רמבעל דלי שוין אחרדי' תחתיתת אשאר קטנים ומי בגרנן מן אשאר אלב' אי' שח' נשיא אביתן ותת' לה' תחתיתת אביתר אה' אי' נישאין עכשיו תחתיתת אביתר דכית' נשאתם אשאר קטנים מן תחתיתת: הנות נחלות וקטנות ח' כרמס' כל' בניס אי' נ' מפרשין ג' ודורשין: הנות נחלות כל' בניס: וזה החומר בבית מבנים' שדבנות נחלות מסומן בבית בניס' ונחלה דלם וזה הכרסם ומהם' וסכסו ומהם' וריל' ללסוין מני' רבני' ונחלה דלם וזה הכרסם ומהם' וסכסו ומהם' וריל' ללסוין מני' רבני'

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones